

Sygn. akt VII U 6/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Łukasz Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Warszawie

sprawy M. Z. (...) w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

z udziałem zainteresowanego P. B.

na skutek odwołania M. Z. (...) w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 28 października 2014 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od M. Z. (...) w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 6/15

Transkrypcja uzasadnienia wyroku z dnia 18 września 2015 r.

Wygłoszone uzasadnienie wyroku.

w dniu 4 grudnia 2014 roku, odwołująca M. Z. (...) w W. złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego, z dnia 28 października 2014 roku, kwestionując zasadność tej decyzji w zakresie wysokości podstawy wymiaru składek, które odnosiły się do zainteresowanego w sprawie pana P. B.. Organ rentowy wniósł w odpowiedzi na odwołanie o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym powództwa zastępstwa procesowego. A także o zwrócenie się do Narodowego Funduszu Zdrowia- (...) Oddział Wojewódzki w W. z zapytaniem, czy decyzja z dnia 29 kwietnia 2014 roku dotycząca podlegania zainteresowanego P. B. ubezpieczeniu zdrowotnemu jest prawomocna, a w wypadku gdyby nie była prawomocna organ rentowy wnosił o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny, otóż w dniach od 11 września 2013 roku do 12 września 2013 roku, od 16 września 2013 do 20 września 2013, od 23 września 2013 roku do 27 września 2013 roku i od 30 września 2013 do 4 października 2013 roku, przeprowadzono u płatnika składek M. M. Z. kontrolę w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, oraz innych składek, do których pobierania zobowiązał się płatnik

składek za okres, który został wymieniony w decyzji. Podczas kontroli stwierdzono, iż płatnik składek, nie zgłosił do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego osób, które wykonywały pracę na podstawie umów nazwanych umową o dzieło. W związku z niezgłoszeniem do ubezpieczenia umów nazwanych umową o dzieło, w tym zakresie zainteresowanego P. B. organ rentowy wnioskuje do Narodowego Funduszu Zdrowia o rozpatrzenie sprawy w zakresie objęcia zainteresowanego ubezpieczeniem zdrowotnym podniósł. W dniu 9 maja 2014 roku, do organu rentowego wpłynęła decyzja, zgodnie, z którą w okresie wykonywania umowy u odwołującej zainteresowany pan P. B. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu. Pismem z dnia 19 września 2014 roku Narodowy Fundusz Zdrowia poinformował organ rentowy, iż wyżej wymieniona decyzja jest prawomocna. Decyzja (...) (...) (...) z dniem 31 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził wysokość podstawy wymiaru i składki na ubezpieczenie zdrowotne od zainteresowanego P. B., jako osoby wykonującej umowę o świadczeniu usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy, dotyczące zlecenia u płatnika składek M. M. Z.. W dniu 8 grudnia 2014 roku, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wpłynęło odwołanie M. Z. od wyżej wymienionej decyzji. Sąd przeprowadzając postępowanie dowodowe i zapoznając się z stanowiskiem odwołującej, która podniosła, iż od decyzji Narodowego Funduszu Zdrowia zostało zgłoszone odwołanie, a wcześniej mając odpowiedź z Narodowego Funduszu, w myśl, że decyzja dotycząca P. B. jest prawomocna, wystąpił o zajęcie stanowiska przez Narodowy Fundusz Zdrowia wobec podnoszonych przez odwołującą argumentów, iż decyzja ta była zaskarżona. Narodowy Fundusz Zdrowia w dniu 23 lipca 2015 roku w odpowiedzi na wystąpienie Sądu z dniem 8 lipca 2015 roku, udzielił informacji, na jakiej podstawie Narodowy Fundusz Zdrowia twierdzi, że płatnik składek M. M. Z. nie wniosła odwołania od decyzji z dnia 29 kwietnia 2014 roku. Dział uprawnień świadczeniobiorcy (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia, poinformował, że odwołanie od decyzji numer (...) z dnia 29 kwietnia 2014 roku dotyczące zainteresowanego P. B., nie wpłynęło do oddziału, jednocześnie poinformowano, iż rozpatrywanych przez jednego pracownika wniosku dotyczących M., wśród których znajdował się ten dotyczący zainteresowanego P. B. było 10. Odwołania od decyzji dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia wpłynęły w jednej kopercie, jednak nie było wśród nich odwołania od decyzji z dnia, numer (...) (...) dotyczącej zainteresowanego P. B.. Natomiast odwołanie od decyzji numer (...) było w dwóch egzemplarzach, 2 oryginały. Dlatego też do rozpatrzenia przez organ drugiej instancji to jest prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia zostało przekazane 9 odwołań płatnika M. bez odwołania od decyzji numer (...) dotyczącego zainteresowanego P. B.. Tym samym Sąd stanął na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zawieszenia postępowania wobec uprawomocnienia się decyzji Narodowego Funduszu Zdrowia odnośnie zainteresowanego P. B., z tych względów, które zostały przytoczone w odpowiedzi Narodowego Funduszu Zdrowia. Sąd Okręgowy mając powyższe ustalenia na uwadze stanął na stanowisku, iż odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim, Sąd zważył, iż odnosząc się do charakteru łączących stronę należy zauważyć, iż zgodnie z artykułem 65 paragraf 2 Kodeksu cywilnego, w umowach należy badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, a jeżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. O charakterze umowy decyduje jej treść w zakresie wszystkich elementów zobowiązanych, nazwa umowy ma znaczenie, gdy po analizie istotnych elementów zobowiązania nie można dokonać jednoznacznej kwalifikacji umowy. W systemie ubezpieczeń społecznych nie są rzadkie przypadki, w których nawet zgodnie nazwana przez strony umowa nie jest tą, która stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniu społecznemu, gdyż o rodzaju stosunku prawnego nie decyduje nazwa umowy, lecz praktycznie realizacja przez strony wzajemnych praw i obowiązków, co wskazał w swoim wyroku Sąd Najwyższy z dnia 6 kwietnia 2011 roku w sprawie II UK 315/10 publikacja orzecznictwo Sądu Najwyższego 2012/9 pozycja 10/127. Należy zwrócić uwagę, iż w tej kwestii strony miały prawo jasno przedstawić okoliczności zatrudnienia. W dniu dzisiejszym na rozprawę zarówno odwołująca jak i pan zainteresowany, byli wezwani do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania w charakterze strony. Odwołująca nie stawiała się, natomiast przesłuchany w charakterze strony pan P. B. przedstawił jak faktycznie wyglądała i przedstawiała się praca, która wykonywał na rzecz odwołującej, iż nie była to w żadnej mierze konstrukcja umowy o dzieło. Umowa o dzieło to coś, co jest stworzone przez stwórcę i charakteryzuje się elementem niepowtarzalności, indywidualności, możemy tu przytoczyć przykład artysty malarza, który tworzy obraz na zamówienie, to jest jego indywidualna praca. Natomiast forma świadczonej pracy przez zainteresowanego była formą czynności powtarzającej się i niestanowiącej formuły dzieła, jako takiego, była to konstrukcja, która w żadnej mierze nie może być kwalifikowana w kategorii dzieła, bowiem były to powtarzające się czynności, jak pan to określił przemieszczenie i to fizyczne wraz z kierowcą chorego na noszach, przewiezenie go do punktu docelowego lub z punktu docelowego do szpitala, ośrodka zdrowia ewentualnie

pomoc kierowcy, przy myciu samochodu. Tym samym argumentacja podnoszona w obszernej przytłaczającej również i orzecznictwo Sądu Najwyższego odpowiedzi na odwołanie zawarta w uzasadnieniu tej odpowiedzi jest przez Sąd Okręgowy w pełni uznana i akceptowana. Sąd podziela przytoczone w treści uzasadnienia odpowiedzi na odwołania, odwołanie w przedmiotowej sprawie, orzeczenia zarówno Sądu Apelacyjnego w Białym Stoku, jak i Sądu Apelacyjnego w Szczecinie oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego. Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, iż umowy zawierane między odwołującą a zainteresowanym nie spełniają cech charakterystycznych dla umowy o dzieło i powyższe wykazał Narodowy Fundusz Zdrowia wydając decyzję z dnia 29 kwietnia 2014 roku, stwierdzając podleganie zainteresowanego ubezpieczeniem zdrowotnym. Decyzja ta zgodnie z informacją Narodowego Funduszu Zdrowia jest prawomocna i w tym zakresie Sąd podziela w świetle dodatkowych informacji uzyskanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia postanowił niewątpliwie możemy powiedzieć, iż odwołująca popełniła błąd w zakresie przesłania dwóch oryginałów odwołania do innej decyzji, tym samym stworzyła taki stan prawny, iż przedmiotowa decyzja z 29 kwietnia 2014 roku stała się decyzją prawomocną. W związku z powyższym organ rentowy jak to już podniosłem był uprawniony do wskazania podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanego. Zgodnie z artykułem 81 ustęp 1 i ustęp 6 ustawy z 27 sierpnia 2014, (...) 4 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych do ustalenia podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne przyjmuje się podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, pomniejszoną o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowane przez ubezpieczonych niebędącym, niebędącym płatnikami składek potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, ze środków ubezpieczonego. Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy artykułu 477 indeks 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak w sentencji. Natomiast o kosztach zastępstwa procesowego, biorąc pod uwagę, że odpowiedź na odwołanie sporządził profesjonalny pełnomocnik, orzekł na mocy artykułu 98 Kodeksu postępowania cywilnego.